ॐ

श्री गुरुज्ञान बत्तिसी.

कर्त्ता.

श्रेयः साधक अधिकारि.

नडियाद निवासी.

भाइचंद गोवर्धन.

અમદાવાદ

આર્યોદય પ્રેસ.

નડિયાદ—વસંતપંચમી. સંવત ૧૯૬૦.

ॐ

श्री गुरुज्ञान बत्तिसी.

कर्त्ता.

श्रेयः साधक अधिकारि.

અમદાવાદ

આર્યોદય પ્રેસ.

નડિયાદ.—વસંતપંચમી. સંવત ૧૯૬૦

ॐ

श्री गुरुज्ञान बत्तिसी.

દોહરો.

શ્રી સદ્ ગુરૂ સત ચિદ્ ઘન, નૃપ વર નર હરિનાથ,
સિંહ સ્વરૂપ નરસિંહ જય, હરિ હર નાથ સનાથ.૧

कवित. १

શ્રી સદ્ ગુરૂ સ્વરૂપ ઐંમકાર અનૂપં આદિ
અનાદિ વાકી સ્તુતિ વેદકો ઉચારી હૈ,
સહસ મૂખ સ્તવે શેષ, ગણેશ ગુણ નિધી સુરેશ
મહેશ લક્ષ્મિ પતિ રટે ગુરૂકી બલિહારી હૈં;
ગુરૂબિન ગમ નાહિ ગુરૂબિન ધ્યાન નાહિ;
ગુરૂબિન સાન નાહિ ગુરૂ પદ ભારી હૈં,
અહૃત અનંત સંત મન હૈં મહંત એસા
સદ્ગુરૂ પદ પંકજમૈં વદન હમારી હૈં.

દોહરો.

વંદન કરૂં પદ પંકજે, પ્રણમી વારંવાર;
સંન્મતિ પદરતિ પ્રેરિ પ્રભુ, ભવજલ તારનહાર.

૨

પ્રાણ સાધવે મેં પ્રાણાયામ સબ શ્રેષ્ઠ કથે;
અંગ સાધવેકો સુખ આસન સાધ નાડી હૈ.
નેત્ર સાધના મૈં યોગ ત્રાટક પ્રયોગ બોધે,
ચર્ણ થાકવૈંતો બઠો સાધન બન ઘોડી હૈં;
હાથ થાકવૈંતો જબ અહબ કર બૈઠ રૈના,
મૂખ સાધના મૈં મૂખ મુદ્રા જીભ જોડી હૈ.
અપાર ભવ સિન્ધુ તારવા મૈં શ્રી ગુરૂજીકો,
પાદ પદ્મ સાધન રૂપ અનૂપમ એક હોડી હૈં.

સદ્‌ગુરૂ પદ સાધન સબલ, વેદ પુરાને છાપ;
ગુરૂ-ગુરૂ-ગુરૂજગ ગુરૂ સકલ, ગુરૂમય આપો આપ.

૩

વિઘ્ન કો હરન વારો વિનાયક વિશ્વ વિષે
કિર્તિકો પ્રકાશી વર દેવે સુખ રાશી હૈં,
સરસ્વતિ પ્રસંન હોંવે વિદ્યા કો વર દેવે
રમા જબ રીઝે રત્ન દેત હરિ દાસી હૈં.
શંકર જબ રીઝે તો શંકા બિન કર દેવે
મુક્તિ કી જુક્તિ રામ દાતા અભિલાષી હૈં.
દેવવર દેવે એક ગુરૂવર દે અનેક,
ગુરૂ ચર્ણ કમલ સદા સુખ અવિનાશી હૈં.

ચરણ કમલ સુખ સકલ શ્રી-સદ્‌ગુરૂ પદ અવિનાશ;
સદ્-ગુરૂ શબ્દ હૃદય ધરે, પ્રગટે જ્ઞાન ઉજાશ.

૪

રવિ જ્યોં પ્રગટ હોંવે તિમિર સબ નષ્ટ હોવે
ચંદ્ર જ્યોં પ્રગટ હોવે અમિરસ દાતા હેં,
જ્ઞાન ઘટ પ્રગટ હોવે શાન્તિ પ્રશાન્તિ હોંવે
ભ્રાન્તિ સબ નષ્ટ હોવે જ્ઞાની ગુણુ જ્ઞાતા હે,
યોગ જોગ પ્રગટ હોંવે રોગ તમ નષ્ટ હોંવે
ભોગ સબ ભ્રષ્ટ હોંવે ખ્યાતિ વિખ્યાતાહેં,
અભય સદા સૌવે શ્રી ગુરૂ પદ પ્રેમ હોવે
ગુરૂ ઘટ ગુરૂ પ્રગટ ગુરૂ પિતુ માતા હેં.

ગુરૂ ગુરૂ પિતુ માતા ગુરૂ, પ્રગટ પ્રત્ક્ષ પ્રમાન;
ગુરૂ લઘુ અક્ષર ઐકય હે, ગુરૂપદ ગમ કરિસાન.

૫

સુગધ કસ્તુરી આગેં. આવલ કો પુષ્પ કહાં
સાગર કે આગે ગાગર વારિ ભરી જૈસી હેં,
કુજર બલ આગે કિડી બલકો પ્રમાન કેતો
રવિ તેજ આગે કાચ પુજ તેજ તસી હેં;
કામ ધેનુ આગે કહાં કૂકરી કરેગી ગર્વ
કોસ્તુભકે આગે કહા કોડી ખડી કેસીહે.
ગગાજલ આગે કૂપ જલકો પ્રભાવ કેતો
ગુરૂચર્ણુ સેવા આગે સેવા સબ ઐસીહેં.

ગુરૂ ચરણુ સેવા સુખદ સકલ મનોરથ સિધ્ધ;
ગુરૂ ઘટ પટ ઝટ ખોલતાં ગુરૂ ગોવિંદ પ્રસિદ્ધ.

૬

પ્રસિદ્ધ ગુરૂ ગોવિંદ કવિ કોવિદ ગુણ ગાવે,
હરિહર હૈં અભેદ ભેદ ભ્રાન્તિકી ભર્ણિ હૈં,
યમ નિયમ આસન પ્રાણાયામ પ્રત્યાહાર,
ધ્યાન ધારણ સમાધિ યોગકી નિસર્ણિ હૈ.
કામ અરૂ ક્રોધ મદ મોહ મમતા મારવૈ,
કર્મ તણી કર્ણિ વાણિ વેદ વિધ વર્ણિ હૈં;
તારવે મે ત્રિવેણી તુલ્ય ગુરૂપદ પંકજ રજ,
ગુરૂજ્ઞાન શ્રેણી સત્ય વિભુવશ કર્ણિ હૈં.

પાર ઉતરણિ શ્રેણિ ગુરૂ ગુરૂપદ પદ નિરમાન;
માન તજિ મન ભજ ગુરૂ, ગુરૂગમ પદ પહિચાન.

૭

પહિચાને પરોક્ષ મહા કાલકે પ્રકાશક પ્રભુ
પરા પ્રકૃતિ આકૃતિ અલએલી અકેલી હૈં,
પ્રાણ કે ઉપાસક તે પ્રાણહીકો પ્રભુ માને
પ્રેમ કે ઉપાસી પ્રભુ પ્રેમરસ કેલી હૈં.
શુન્ય કે ઉપાસી સબ શુન્યહીકો સત્ય માને;
તત્વ કે ઊપાસી તત્વ સત્વ સૃષ્ટિ ભેલી હૈં,
તત્વ માહિ સત્વ માંહી મઃત્વ પદ ગુરૂ માંહિ.
ગુરૂ પદ પદ્મ પેખી વિશ્વ રૂપ વેલી હૈં.

ગુરુપદ પંકજ વેલિયહ, વિશ્વરૂપ વિસ્તાર;
અજર અમર અકલિત અજ નિગમ નગમ નિસ્તાર.

૮

સિતા જો સતિ ન હોતે પતિ હિકો માનત કોંન
પ્રજાપતિ ન હોતે તો પ્રજા કોંન કરતો.
શેષ જો ન હોતે ધરા શિશપે ધારત કોંન.
ધરાજો નહોતી જબ ધર્મ કોંન ધરતો;
મઘવાપતિ ન હોતે મેઘ મહિ દેવે કોંન,
દિનકર નવ હોત કદિ તિમિર કોંન હરતો.
હમારે તો યહિ સત્ય અસાર સંસાર માંહે,
સદ્ગુરૂ ન હોતે તો શિષ્ય કોંન તરતો.

તારન તરન તિમિર હરન, સમર્થ સદ્ગુરૂ દેવ;
અશરન શરન અભય કરન ઉત્તમ ગુરૂપદ શેવ.

૯

ઉત્તમ ગજ અંકુશ તુરંગનકું ચાબૂક
સૂર તાપ છત્ર કિનો ખર કાજ સોટી હે,
પ્યાસ જલ ઉત્તમ ઉત્તમ દાસ બલ દિનો;
ભોગ રોગ કાજ કિનો ઔષધકી ગોટી હે.
માન કાજ દાન દિનો ધ્યાન ધ્યેય ચિત ચિનો,
શ્રેય સાધક બલ દિનો જૈસી બાલકી લખોટી હે.
શિશોટી હેં પિશોટી હે શું ખોટી હેં યહ મોટી હે;
ગુરૂપદ પંકજ પ્રેમ કચન કસોટી હે.

ઉતમ ગુરૂપદ પદ્મ યહિ સાધે સાધક વર્ગ;
કાલજાલ મહાકાલથી, અભય સકલ જગ સર્ગ.

૧૦

મહાત્મ સકલ માને ઉદધિ બુદ્ધિ પ્રમાને
રાજાકુ રાવત રાજ રાજત રસાલા હે,
મસાલા દુસાલા માંહે શિત કાલ માને સુખ
બાલા બન ચાલા કાલા વાલા મન ઠાલાહેં;
લેખકુ અલેખ માને ભેખકુ અભેખ માને
લેખ ભેખ ઐક્ય મુનિ માને મૃગ છાલા હે.
મહાત્મ મહિ વિશાલા નિશાલા ગો શાળા ગુરૂ
ગુરૂ જ્ઞાન માલા ગુરૂ ગોવિંદ ગોપાલા હેં.

ગુરૂજ્ઞાન ઘટ માલ યહિ, જાને આત્મ અનાત્મ;
શ્રી સદ્દ ગુરૂ પરમાત્મ પદ લહિ મહાત્મ અધ્યાત્મ.

૧૧

અધ્યાત્મ પદ ખોલવે ખેલ આ ખલક માંહે
પિંડ બ્રહ્માંડ ઐક્ય ઐક્ય ગૈનિ લિનો હેં,
વાણ્ય નિર વાણ્ય માંહે પ્રાણ સૂર શશિમાંહે
રેન દિન મધ્ય માંહે ઐક્ય ગનિ દિનો હેં;
ઐક્ય પુરૂષ પ્રકૃતિ અંન્યાકૃતિ જગકૃતિ
મતિ નવ પ્હોંચે રતિ નિગમ નેતિ કિનોહેં,
હમારે તો યહિસત્ય આત્મ અનાત્મ મહાત્મ
ગુરૂ પદ ભિનો પરમાત્મપદ ચિનોહેં.

સદ્ ગુરૂ પદ ભિનો ચિનો યહિ શાસ્રકી સાન;
આત્મ નાત્મ પરમાત્મ પદ ગુરૂ પરમાત્મક જ્ઞાન.

૧૨

ઈન્દ્રહિકો સ્વર્ગ સ્થાન શ્રેષ્ઠતામે માને સબ;
વિષ્નુ વૈકુંઠ પુરી નગર સ્થાન નાગર હૈ.
શિવકો કૈલાસ સ્થાન શેષ પાતાલ સ્થાન
મહિપતિકો મહિ સ્થાન શોભા સુખ સાગરહૈ;
શાન્તિકો સ્થાન શ્રેષ્ઠ માને એકાન્ત માંહે
માને–માને સ્થાન પયોધિ મહાસાગર હૈં.
હમારે તો યહિ સત્ય મનહિકો ધ્યાન સ્થાન
ગુરુ ચરન સાગર ગુરુ નાગર રત્નાકર હૈ.

ગુરુ બ્રહ્મા વિષ્નુ ગુરુ ગુરુ ગુનનિધિ ગનેશ;
ગુરુ સુરેશ ધનેશ ગુરુ જય ગુરુ શેષ મહેશ.

૧૩

શેષ મહેશ લકેશ ગનેશને ગુરુ કિનો
ધ્રુવ પ્રલ્હાદ પૃથુ પાર્થ શુક યોગી હૈ,
જનક મન માને રામ કૃષ્ન પહિચાને
ગુરુ માને સનકાદિ ભાગિરથ ભોગી હૈં,
સૂર અસૂર સકલ માને નારદ બખાને
ગાવે કિતાબે કૂરાને પૂરાને નિરોગી હૈં,
હમારેતો યહિ સત્ય ઔર નવ માને મત્ય
ગુરુપદ જ્ઞાન સાખી સોહં સયોગી હૈં.

સોહ સયોગી ગુરૂ પદ પુરૂષાર્થ પ્રમાન;
સંત હંસ પય વારિ ગ્રહિ ગુરૂ પદ ઉત્તમ પાન.

૧૪

સત હંસ સોહં સોહં હંસા સારથી પારથી
રથ તન મહારથી હારથી અભિતાહેં.
કપિદ્વજ રાજત ગાજત નાસત કૌરવ સેન
કામ સેન ત્રાસત પ્રભુ પાવન પુનિતાહૈં;
મન તુરગકી દોરી જોરી કુષ્ન કર ધારી
વિભૂ વિશ્વકે વિહારી ગિરિધારી ગો-જિતાહૈં,
હમારે તો યહિ સાન મનહિ પતિત માન
ગુરૂ પદ પકજ પ્રેમ ગુરૂ જ્ઞાન ગીતાહૈં

ગુરુપદ જ્ઞાન ગિતા ગનિ, મન વિભ્રસકો ભેદ;
ભેદ અભેદ યહિ છે હૈં ગુરુ પદ પંચમ વેદ.

૧૫.

વેદ તત્વ મસિ અહં બ્રહ્માસ્મી સેવત પદ
પ્રજ્ઞાનં બ્રહ્મ અય માત્મા બ્રહ્મ પોતી . .
સેવે સહજ સેજ માંહે સહજ સમાધિ સાધિ
આધિ વ્યાધિ ઉપાધિ કિ અબાધિ ગતિ ગોતી હૈં;
નિરગુન પદ સેવે સેવે સગુન પદ દેવે
સ્વાતિકો સલિલ છીપ સેવે પ્રગટ મોતી હૈં,
હમારે તો યહિ સત્ય ગુણાતિત ગોતિત
ગુરૂ પદ પંકજ રજ પારસ મનિ જ્યોતીહૈં.

રજ જ્યોતિ પારસમની, નખ મનિ માનિક મોહ;
બાલ કંઠ નૃસિંહ નખ, સુંદિર શોભિત સોહ.

૧૬

શોભા કયા જાને ખર અશ્વ ગતિ મતિ માને
ધૃતિ કહા જાને કૃતિ વૃતિ વૃથા વાની હૈં,
પતિત કહા જાને પાપ આપ કહા જાને આપ
મેડક મન માને પદ્મ પદ્મ યહિ પાની હૈં;
સતિ કહા જાને સત પતિ સગ બાલે અગ
વેશ્યા કહા જાને પરપુરૂષ પ્રેમ હાની હૈં,
હમારે તો યહિ ખ્યાલ ઓર નવ ગાને માલ
ગુરૂપદ ચાલે ચાલ જ્ઞાન હોવેકી નિશાની હૈં.

ન્યાલ ભયા નર તન ધરી, નર હરિ પદ વિશ્વાસ,
ગુરૂ ગમ શમ દમ સકલ તે જાને શ્વાસ પ્રશ્વાસ.

૧૭

સ્વાસ પ્રશ્વાસકો સાધે સાધે અષ્ટાંગ યોગ
જોગ કરી જાને જર્બ અંગ અષ્ટ સિદ્ધિ હૈં,
સાધે નવ દ્વાર તોહિ લાધે નવ નિધિ હસ્ત
પારસ મનિ પાસે તબ પાસ પડી રિદ્ધિ હૈ;
સાધે પ્રકાશક શુદ્ધ ચેતન વિશુદ્ધ ચિત
હિત કરી જાને વિવેક દશમ વિધી હૈ,
રિદ્ધિ સિદ્ધિ વિધિ નિધિ ગુરૂ પદ પાખે સર્વ
બુધ્ધિ પ્રબુદ્ધિથી ગુરૂ વિશેષ બુધ્ધિ હૈં.

ગુરૂ બુધ્ધિ વિશેષતા, બરનત ઠામો ઠામ;
સત ગુરૂ કામ સકામ પદ નિર્ગુન ગમ નિષ્કામ.

૧૮

ખાયો ગમ ઔર જબ ખાયબો રહ્યા ન કછૂ
ગાયો નરસિંહ નામ ગાયબો કહા રહ્યા,
સાહ્યા સતસંગ ફિર સાહ્યબો રહ્યા ન કછૂ
નાહ્યા અંગ ગંગ નિર નાહ્યબો કહા રહ્યા;
ધાયો બ્રજ પતિ સંગ ધાયબો રહ્યા ન કછૂ
છાયો જગ પુંજતેજ છાયબો કહા રહ્યા,
પાયો ગુરૂ જ્ઞાન મન પાયબો રહ્યા ન પચ
આયો ગુરૂ ચરન શરન આયબો કહા રહ્યા.

સદ ગુરૂ શરને ચરનમાં આયો પાયો મોજ;
ભવસાગર ભય હરન જલ ગુરૂ પદ પંક સરોજ.

૧૯

પંકકો સરોજ માને પદ્મકોં સરોજ જાને
નેત્રકો સરોજ માને હાથકી હથેલી હેં,
ઉરકો સરોજ શિશ નાભિ સરોજ માને
મૂખકો સરોજ રોજ રેન દિન ભેલી હેં;
દિપક સરોજ કાન્તિ કમલા સરોજ કંજ
અંબૂજ સરોજ અજબ મકરંદ કો મેલી હેં.
આસન સરોજ સ્થાન બ્રહ્મા સરોજ સારસ
જલજ સરોજ ગુરૂ પદ પકજ પ્હેલીહેં.

ગુરૂ પદ પંકજ પ્રથમ હેં ઔર પદ્મ સબ પર્વ;
ગર્વ તજી મન ભજ ભવે ગુરૂ પદ સમર્થ સર્વ.

૨૦

સમર્થ સબ માને દેવ દેવ મહાદેવન કો
શૃંગી ભૃગી પાસ જાકે ગણુ મદ માતા હૈં,
શ્રીકો સમર્થ માને શ્રી પતિ સમર્થ શ્યાને
દ્વાર પાસ જાકે જય વિજય જય દાતા હૈં;
સમર્થ સૂર અસૂર સૂરનાયક ગનેશ
શેષ વિશ્વમાં વિશેષ સમર્થ વિધાતા હૈં,
ધર્મ અર્થ કામ મોક્ષ તત્ સત્ પદ અર્થ પ્રોક્ષ
સર્વથી સમર્થ ગુરૂપદ પંકજ પ્રખ્યાતા હે.

ગુરૂ લહિ મહિમા મહિ મહિ પૂરન પદ પ્રખ્યાત;
ગુરૂ બિન નુઘરા કહિ સહિ યહિ કહેવત સત બાત.

૨૧

શ્યાને સત બાત મ્હુહે શાને મન શોચ કરે
મૌજ મઝા માને મુનિ કામી કામમે કૂટાયા હે.
ક્ષમી ભયે ક્ષોભી કવિજન ભયે ક્રોધી
સાધ્ ભયે સગી લોભી લોભમે લૂટાયા હે;
પડિત્ પિડ ખડિત પાખડિ પક્ષ મડિત્
ડડિત્ ભયે ડડિ ફિ દભમે ડટાયા હે,
આયા મનુ પાયા તન ગુર પદ પકજ મન
ધન્ય ધન્ય ઓહિ જન સવાયા સમાયા હૈં.

ગુરૂપદ પદ્મ પરાગ સત્ સાધે સિદ્ધ સમીર;
ધીર વીર ગભીર પીર મીર ફકીર અમીર.

૨૨

ફિકર કહા જાને ફકિરીકી અમિરી આગે
અમિર કહા જાને ફંદ ફકિરી કયા નિતી હૈ.
બેદર્દિ કયા જાને દર્દ મૂછ બિન માને મર્દ
કામી કહા જાને કામ ક્રિડા યહિ અનિતી હૈં;
બાલ કહા જાને ખ્યાલ બિંદુ લિટી ત્રિકોણુ
ગોલ ચોરસ ષટ્ખોણુ આકૃતિ ભૂમિતી હૈં.
મુમુક્ષુ કે મન સ્થિતિ અથ ઇતિ પરિમીતિ
ગુરૂ પદ પ્રીતિ જ્ઞાન આત્મોન્તિ અભિતી હૈ.

ગુરૂપદ પ્રીતિ અભિતિ હૈં નિતી રિતીકો સાર;
ગુરૂ ગમ ઘટ પટ ખોલતાં આત્મોન્તિ મતી દ્વાર.

૨૩

આત્મોન્તિ કે કાજ ભોગિ તજિ ભોગ યોગ સાધે
જોગી જકતકી જંઝાલ છોડ રે'વે બન રાજી હૈ.
આત્મોન્તિ કે કાજ સાધે સુર શાન્તિ ભવ ભ્રાન્તિ
રૂપ ભાસે યૂપ ન્હાવે સમાધિ સમાજી હૈ;
સાધ હૈ અનેક વાકે સાધન અનેક ઐકય
પંડિત પઢે પોથી કૂરાન બાચે યે કાજી હૈ.
આશા ઉર પાસા સ્વાસા સોગટે ખેલત દાવ
બાજીગર ગુરૂ પદ ગુરૂ જ્ઞાન બાજી હૈ.

ગુરૂ જ્ઞાન બાજી સદા ખેલે સંત સુજાન;
દાન માન સનમાન પદ સદગુરૂ શ્રી ભગવાન.

૨૪

ગુરૂ શ્રી ભગવાન માન છોડી મન ભજે-
નહિ, માને ઔર દેવ દેવ પદ્વિ ઉંચી હૈ.
દેવ અહમેવ માને દેવ મહાદેવનકો
મહાદેવ શ્રી પતિ માને મહિમા મહિ સિંચી હૈ;
ઉંચી જબ નિચી નિચી ઉંચી ગતિ માને ભેદ
આદિ અંત ઐકય મધ્ય અંધ ચક્ષુ રૂચી હૈ,
લાગત સમસ્ત હસ્ત વિશ્વમાં સર્વસ્વ વસ્ત
તાલૂ તન ખોલવા મૈં ગુરૂજ્ઞાન કૂચી હૈ.

ગુરૂજ્ઞાન કૂચી ગ્રહિ તન તાલાને ખોલ;
તોલ અતોલ ન બોલનો ગુરૂપદ મોલ અમોલ.

૨૫

મોલ કહા જાને મૂર્ખ મોતી મનિ માનિક કો
અધ કહા જાને રૂપ અનૂપમ ખુબ સુર્તિ હૈ.
કામ કહા જાને રામ દામ કહા જાને કામ,
ધામ કહા જાને નામ કવિ પાદ પુર્તિ હૈ;
રવિ કહા જાને તેજ તેજ કહા જાને તાપ
તાપ કહા જાને આપ આપ સુર સુર્તિ હૈ,
આપ હિકો આપો આપ જાપ અજપકા જાપ
માપ અનમાપ છાપ ગુરૂજ્ઞાન મૂર્તિ હૈ.

ગુરૂ જ્ઞાન મૂર્તિ સુલભ મન મંદિર કો માપ;
તાપ આપ માપત સકલ ગુરૂ પદ છાપ અમાપ.

૨૬

છાપ વડે માપે આપ છાપ વડે માપે તાપ
છાપ વડે બોલે મોલ તોલ છાપ તોલા હૈં,
છાપકે પ્રતાપ માપ લેવે અશમાન ભૂમિ
છાપ રૂપ રૂપૈયેકું માને આના સોલા હૈં.
છાપ રૂપ શુદ્ધ આપ છાપ બીન મારે ધાપ
છાપ વડે જાપે જાપ આપ અન બોલા હૈં.
છાપ વડે છાયો જગ છાપ બિન માને ઠગ
ગુરૂ પદ છાપ આપ ગુરૂ જ્ઞાન ગોલા હૈં.

ગુરૂ જ્ઞાન ગોલા સબલ મન વન્હિ તન તોપ;
ભય દારૂ ભરી ફોડતાં ષડ્ રિપુ પામે લોપ.

૨૭

લોપ રિપુ પામે જબ હોવે સ્વતંત્ર તબ
સોવે સુખ સેજ સેન માને મસ માઝા હૈં,
ખોવે અભિમાન તન સ્હોવે મસ્તાન મન
ખાવે મિષ્ટાન માન તાન તન તાઝા હૈં;
બોલે શુધ્ધ બોલ તોલ માને વિશુધ્ધ વાચા
ડોલે નવ શેષ લેશ મહુચર બર બાજા હૈં.
સમાજા પખાજા બાજા માઝા ઝાઝા અવાજા હે
ગુરૂ પદ જ્ઞાન પ્રેમ રાજા મહારાજા હૈં.

રાજા મહારાજા ગુરૂ પદ પંકજ ધર પ્રેમ;
વ્હેમ તજિ સજ નેમ નિત ભજ ભવ ચાહત ક્ષેમ.

૨૮

ચાહુત ચિત ક્ષેમ નેમ પ્રેમ નિત સાધે સાધ
જાવે બનબાસ પાસ ગિરી ગુફા ઘાડી હૈ.
હોવત ત્રિદોષ બધ કોશ જોશ રાખે રોષ
ભાખે બૈદ્ય બાની મૂખ અસાધ્ય વાકી નાડી હૈ;
પ્રેમ પથ પથિ મન તૃષ્ના તન ઘાડે બન
સરિતા સભિતા શંકા ભેદ ભર ખાડી હૈ,
સોહ સ્થભ સ્વાસા તાર, અજ્ઞાન વિજ્ઞાન રેલ
નિશ્ચય નિશાન સાન ગુરૂ જ્ઞાન ગાડી હૈ.

ગુરૂ જ્ઞાન ગાડી ગહન મન મુસાફર નામ;
ટેક ટિકિટ લેકે લહે ગુરૂ પદ ધામ સ્વધામ.

૨૯

ધામ ધિટ ધારવામે મચે મન મારવામે
રેન દિન રટે રામ રામ રમ રગા હૈ.
ધામ ઘનશામ ક્ષિર સાગર કેલાસ શિવ
પદ્મ અજ ધામ ક્ષર અક્ષર અભંગા હૈ;
અક્ષરાતિત ગુણાતિત નિત્ય ગાવે ગિત
ગુરૂપદ ધામ નિષ્કામ નામ નૃસગા હે,
વિશ્રામ મન મજન ભય ભંજન નિરજન
અક્ષય પદ અવનિ ધામ ગુરૂ જ્ઞાન ગગા હૈ

ગુરૂ જ્ઞાન ગગા બહે સાધક કરવે સ્નાન,
દાન દયા સનમાન સત્ સદ્ગુરૂ પદ રજ પાન.

૩૦

ધાન કહા જાને થાન સ્થાન કહા જાને સ્નાન
સ્નાન કહા જાને દાન દાતા કયા અધિરા હૈં.
માન કહા જાને ભાન ભાન કહા જાને ભોમ
વ્યોમ કહા જાને શોમ શોમરસ શિરા હૈં;
ધ્યાન કહા ધારે ધિર ધિર કહા મારે વિર
જાનેન પરાઈ પીર પિર નહિ પિરા હૈં.
હીર કહા જાને ચીર ચિર કહા જાને ચીર
ધિરા સો ગંભિરા વિરા ગુરૂ જ્ઞાન હિરા હૈં.

ગુરૂ જ્ઞાન ગિરા હીરા વાકો મૂલ અમૂલ;
ભૂલ ભયે ભરમા ફિરા ગુરૂ પદ ફૂલ ન ભૂલ.

૩૧

ભૂલે અજ ભાન દાન લેવે ભગવાન ભૂલે
ભૂલે હનમાન સાન વાન વાકો વંકા હૈ.
ભૂલત ગનેશ શેષ ભૂલત સુરેશ ભાન
ભૂલત નરેશ એશ દેશ જાંકો લંકા હૈં;
ભૂલે ભડ ભટ્ટ ભટ્ટ ભૂલે સુભટ્ટ ઝટ્ટ
ભૂલે ભવ ભાન તન તાકો મન શંકા હૈં.
હમારે અડંગા યે અભંગા મન રંગા ચંગા
નૃસંગા નિશંકા બંકા ગુરૂ જ્ઞાન ડંકા હૈં.

ગુરૂ જ્ઞાન ડંકા બજે શાસ્ત્ર કરત સબ શોર;
જોર છોર પદ જો નમે ગુરૂ પદ ચંદ્ર ચકોર.

૩૨

ચકોર જ્યુ ચ્હાવે ચિત ચંદ્રકા પ્રભાવન કો
ભાવ નવ જાને કથે બાત સબ ફિસી હૈ,
મોર ઘન ઘોર ચ્હાવે મિન જલ બિન ભાવે
પદ્મ રવિ પ્રિત પાવે હિત મિત મિષીહૈ;
આત્મ પરમાત્મ ભાવે મહાત્મ અધાત્મ ચ્હાવે
ગુરૂપદ ચદ ચ્હાવે વણિક જ્ઞાતી વિશી હૈ
ગુરૂ ગમ ગુણ ગાવે પાદસર પ્રેમ ન્હાવે
હંસ રૂપ થાવે ગુરૂ જ્ઞાનની બતિસી હૈ

હંસ રૂપ ગુરૂ ગમ અગમ સોહં હંસા સેવ;
સોહં પદ શ્રી નરહરી જય જય સદ્દ ગુરૂ દેવ.

સમર્પણ.

શ્રી પદ શરન વારે શ્રીપદ ચરન ધારે
ઉધારે જીવ અધમ નરેશ જે નરેન્દ્રકો,
પેખવે પ્રમાન પ્રાન સુધા સમ શિતળ ચ-
ન્દ્ર પદ્મ નયન પાખે માન મિટે મહેન્દ્રકો,
ભક્ત વચ્છલ ભગવાન માન મહિ મંડલ મૈ,
ગજાનન ગુણે હિતી સદગતિ ગજેન્દ્રકો,
વાણી ભારતિકિ મતિ હારે, ગુરૂ તન તુમ્હારે·
નમી જોરિ જુગ પાણી અર્પતશ્રીઉપેન્દ્રકો.

અર્પત પદ ઉપેન્દ્ર ગુરૂ જ્ઞાન બતિસી ગ્રંથ,
શ્રી ગુરૂ પદ રજ પામવા ઉત્તમ ભક્તિ પંથ.